

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs del Rector de la Universitat de
València en l'Acte de Lliurament de la
Medalla de la Universitat al**

Dr. Romà de la Calle

Valencia, 3 de febrer de 2017

Senyores i senyors,

Benvingudes i benvinguts a aquest històric edifici de la Universitat de València, La Nau, ‘casa d’estudis’, espai emblemàtic de la ciutat de València que, com ha assenyalat en la seua magnífica *lectio* el doctor Romà de la Calle, ha estat el lloc físic i anímic en el qual s’han conformat generacions de valencians i valencianes des de que l’any 1499 els Jurats de la Ciutat de València decidiren erigir aquest Estudi General per tal que, i cite textualment les ‘ordinacions’ de 1499, ‘los fills de la present ciutat e regne com estranys de altres regnes e províncies puxen estudiar, hojr e aprofitar en la present ciutat’.

És per això que aquest emblemàtic edifici continua essent un espai simbòlic per a moltes persones que en aquestes aules avançaren per la sendera del coneixement forjant en eixe camí nous lligams, obrint-se a noves idees i experiències, però també per a moltes altres que han vingut als nombrosos indrets que conformen l’arquitectura de La Nau, per participar de la seua intensa activitat cultural, de reflexió i de pensament.

Per compartir amb la dignitat requerida les més grans exposicions de les idees i per intercanviar-les es va construir aquest Paraninf, aquest Teatre Acadèmic, per acollir els més solemnes debats i actes públics i acadèmics des de mitjans del segle disset.

Em permetran que empre les paraules de Joan Baptista de Valda, qui va escriure en 1660 que aquest espai era ‘de no inferior grandària en competència de qualsevol altre’ en referència a les universitats del seu temps. Empre aquestes paraules amb l’orgull del reconeixement als nostres mestres i predecessors, persones que lluitaren, i fins i tot pagaren amb la seua vida la defensa de la ciència, del coneixement i de les seues idees. No podem oblidar figures com Vives que presideix aquest Claustre, Lluís Alcanyís o, més prop als nostres temps, del doctor Peset Aleixandre, rector que fou d’aquesta casa, afusellat per la dictadura franquista.

Però malgrat les nombroses dificultats de cada temps, malgrat la foscor que ha envoltat el món de la ciència i el coneixement en diferents èpoques, la Universitat, els universitaris i universitàries, sempre han tractat de cercar la llum, de buscar respostes a les preguntes que s’ha fet des de sempre l’ésser humà, donar resposta als problemes més immediats, satisfer la seua ànsia de saber, de conèixer el seu entorn, difonent ciència, millorant els teixits productius i socials.

Per aquest motiu la Universitat sempre ha estat eixa illa que assenyalava el doctor Romà de la Calle fa un moment, però que ha anat eixamplant els seus llindars: físics, primer, per donar acollida a més i més persones, i, després, llindars socials perquè cada cop la ciència i el coneixement s’expandisca a més i més estrats de la societat, per fer-la més justa, més igualitària i cohesionada, més solidària i més compromesa. Per fer més ciutadania.

Per això la Universitat ha de ser eixe espai de portes obertes, de reflexió, de lliure intercanvi d'idees i de pensaments des del respecte a la diversitat i la pluralitat, defugint la feblesa del pensament únic, configurant un espai de conreu dels sabers. Com han fet al llarg de generacions les persones que ens han precedit.

‘Sapientia aedificavit’, constructors de saber que superaven els propis condicionants històrics, com ha assenyalat el doctor Anacleto Ferrer en relació a la debilitat de l'estètica a Espanya a la dècada dels anys setanta del passat segle.

Professor Ferrer: vull agrair-vos públicament el vostre treball hui presentant el doctor Romà de la Calle. Enhorabona per la vostra esplèndida *laudatio*, farcida de referències i il·lustres noms que han aportat claredat i reflexió als estudis filosòfics, al saber i la difusió de l'estètica, però també enhorabona per sintetitzar els rellevants mèrits que concorren en la persona de Romà de la Calle, catedràtic que va ser d'aquesta casa, però per sobre de tot, home curiós i compromès, exemple d'eixe ‘vir bonus’, ‘l'home bo’ que l'antiguitat pretenia assolir com a ideal de persona. Moltes gràcies, professor Anacleto Ferrer.

Perquè hui la Universitat de València lliura la més alta de les seues distincions honorífiques al doctor Romà de la Calle. Distinció que s'uneix a les que ja ha rebut, nombroses i rellevants, com ha assenyalat el Prof. Ferrer en el seu *laudatio*.

Distincions que reconeixen l'activitat docent i investigadora al llarg de gairebé mig segle del doctor Romà de la Calle. Activitat guardonada

amb premis com he esmentat però sobretot reconeguda socialment en la mesura en què totes i tots identifiquem en ell a un home savi, en l'ús i accepció clàssics de la paraula.

Un home que ha atresorat sabers, que ha conreat les arts, que s'ha aplicat a la docència per transmetre els seus coneixements, que ha anat acumulant també en la seua activitat de recerca.

Però estem parlant també d'un home que ha desenvolupat una important activitat de gestió. De gestió universitària, dirigint un màster oficial i un títol de postgrau, de gestió institucional, impulsant l'Institut de Creativitat i Innovacions Educatives, i de gestió pública en els consells rectors de l'IVAM, de l'Institut Valencià de Conservació i de Béns Culturals i de direcció del Museu d'Art Contemporani de Vilafamés, a més de la direcció del Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat.

En definitiva, un exemple de dedicació ciutadana que es completa amb la presidència de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, institució agermanada, com s'ha assenyalat hui a aquest Paranimf, amb la nostra Universitat, una part física de la qual que va ennoblir una de les portes d'accés al nostre històric Estudi General, ornamenta hui la façana de les instal·lacions de l'Acadèmica.

Senyores i senyores, tenen davant de vostès un acadèmic, un investigador, un gestor públic. Una persona d'integritat i honestat en la seua gestió al front de les institucions públiques, que ha patit, com s'ha assenyalat en la seua *laudatio*, la intransigència d'aquells que

han volgut imposar sobre els criteris professionals una visió esbiaixada i interessada de l'art des d'una concepció partidista d'allò públic, que és de tots i totes. El doctor Romà de la Calle és un universitari a qui per la seua defensa d'una visió integrada i lliure de l'art a la societat, per ser capdavanter de l'ensenyament de l'estètica i de l'educació artística, la Universitat de València reconeix amb la seua Medalla el seu compromís, la seua generositat en la preservació, exhibició i donació de la seua col·lecció d'art i les distingides activitats docents i investigadores desenvolupades al sí de la seua 'alma mater', la Universitat de València.

Que la seua virtut i exemple ens guien i el seu estel com a mestre destacat s'unisca al dels Mestres que al llarg dels temps han fet realitat el somni dels Jurats de la Ciutat: una Universitat al servei de la societat.

Refermant eixe compromís de la Universitat de València amb el nostre territori, la nostra cultura, amb la vocació de projectar-los al món, d'estendre els sabers i difondre el coneixement, de donar resposta als reptes que se'ns presenten com a societat, els agraiïc a totes i tots vostés la seua assistència a aquest acte.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA